

ARCHEOLOGICKÝ ÚSTAV AKADEMIE VĚD ČESKÉ REPUBLIKY
V BRNĚ

PŘEHLED VÝZKUMŮ
41 (1999)

ISSN 1211-7250
ISBN 80-86023-23-0

BRNO 2000

9 9990385

150, —

PŘEHLED VÝZKUMŮ 41 (1999)

Vydává: Archeologický ústav AV ČR Brno
Královopolská 147, 612 00 Brno
E-mail: infor@iabrno.cz

Odpovědný redaktor: PhDr. Jaroslav Tejral, DrSc.

Redakce a příprava pro tisk: Mgr. Balázs Komoróczy, Ing. Petr Škrdla, Ph.D.,
PhDr. Lubomír Šebela, CSc., RNDr. Vladimír Hašek, DrSc.,
Mgr. Richard Zatloukal, Miroslav Lukáš, Alice Del Maschio,
Dana Gregorová

Na titulním listě: Orlovice, okr. Vyškov. Letecký dokumentační snímek
zaniklého hradu.

Tisk: BEKROS

Náklad: 350 ks

© 2000 by the Authors.

All rights reserved.

AÚ AV ČR Brno, Královopolská 147, 612 00

Der Untergang dieses interessanten Glieds der Siedlungsstruktur hing dann wohl mit der endgültigen urbanistischen Stabilisierung von Jedovnice am Anfang des 14. Jahrhunderts zusammen, wo das bis heute erhaltene Grundrißschema der Gemeinde gestaltet wurde. Vereinzelt kamen auf der zu untersuchenden Fläche auch Fragmente germanischer Keramik aus der Römerzeit vor, die sich zu den im Jahre 1997 ca 150 m südlich erforschten Siedlungsobjekten beziehen.

JEDOVNICE (okr. Blansko)

Polní trať „Pod palírnou“. Středověké osídlení (?). Povrchový průzkum.

V rámci soustavného povrchového průzkumu Jedovnic a jejich nejbližšího okolí bylo J. Plichem při akcích v červnu a září roku 1999 lokalizováno možné středověké osídlení v severozápadní části jedovnického katastru, přibližně 600 m JZZ farního kostela sv. Petra a Pavla v Jedovnicích. Jedná se o velmi mírný, k jihu západu orientovaný svah oglejených hnědozemí na sprašových hlínách, svahovinách a neogénních spodně tortonských písčitých slínech, položený 460-466 m n. m. těsně nad údolní nivou potoka Veselého žlebu, v ploché severozápadní části Jedovnicko-račického prolomu, mezi severním koncem nejvyšší položené drenážní rýhy a objektem palírny (dům č. p. 596) při cestě z Legionářské ulice v Jedovnicích do Vilémovic (na Statní mapě 1 : 5000 – odvozené, listu Blansko 4-2 z roku 1995 je areál s nálezy vymezen body, od Z a J okrajové sekční čáry vzdálenými 269 : 155, 267 : 131, 277 : 123 a 280 : 153 mm). V pásu o přibližných rozměrech 170 x 60 m, probíhající v severojižním směru, zde bylo povrchovými sběry získáno na 350 keramických zlomků, náležejících intervalu od druhé poloviny 13. století (tuhová keramika-hrnce, zásobnice) až do druhé poloviny 15. věku (např. složitými radélkovými motivy zdobený pohár a mísa). V souboru je ovšem zastoupena i novověká, na lokalitu druhotně s odpadem přemístěná hrnčina. Pokud také starší nalezený materiál není sekundárního původu, jednalo by se o zajímavý případ izolovaného osídlení, vzdáleného zhruba 500 m SZZ od vlastního městečka, v podstatě na břehu někdejšího „starého“, „velkého“ nebo „Tunklovského“ rybníka, doloženého již na počátku 15. století (ZDB XI, č. 143; XII, č. 124, 126 a 783; XV, č. 116 a 134). O charakteru tohoto osídlení je možné bez další prospekce pouze spekulovat, do úvahy kupříkladu připadá některý z režijních vrchnostenských dvorů, při Jedovnicích uváděných v první polovině 15. věku (ZDB XI, č. 143; XII, č. 124, 126, 143, 144 a 783).

*Jiří Doležel, AÚ AV ČR Brno
Josef Plich, Jedovnice*

Prameny:

ZDB: Chlumecký, P. R. v.-Chytil, J.-Demuth, C.-Wolfskron, A. R. v. (Hrsg.), Die Landtafel des Markgraftthumes Mähren. Brüner Cuda. Brünn 1856.

Resumé:

Jedovnice (Bez. Blansko). Feldflur „Pod palírnou“. Mittelalterliche Besiedlung (?). Oberflächenuntersuchung des Archäologischen Instituts der Akademie der Wissenschaften der Tschechischen Republik, Brno

Bei der systematischen Prospektion in Jedovnice und dessen nächster Umgebung wurde im Nordwestteil des Jedovnicer Katasters, ungefähr 600 m südwestlich von der Pfarrkirche des Hl. Peter und Paul in Jedovnice ein bisher unbekanntes mittelalterliches Siedlungsareal entdeckt. Es handelt sich eine Fläche von ca 170 x 60 m auf einem mäßigen, nach Südwesten orientierten Abhang in der Seehöhe 460-466 m, knapp über der Talaue des Bachs Veselý žleb, in dem flachen Nordwestteil des Jedovnice-Račice-Durchbruchs. Die relativ häufigen Keramikfunde datieren die Besiedlung in dieser Flur in die Zeitspanne von der 2. Hälfte des 13. bis zur 2. Hälfte des 15. Jahrhunderts. Wird der Siedlungscharakter der Lokalität durch weitere Forschungen bestätigt sein, dann wird es um einen interessanten Fall der isolierten Siedlungseinheit ca 500 nordwestlich von dem eigenen Städtchen gehen, die hypothetisch mit einem der Herrschaftshöfe gleichzusetzten ist, welche im Zusammenhang mit Jedovnice in der ersten Hälfte des 15. Jahrhunderts angeführt werden.

JEDOVNICE (okr. Blansko)

Polní trať „Pod Harbechem“. Zaniklá středověká ves Rohrbach. Povrchový průzkum.

Ves Rohrbach či Rorbach je jako součást holštejského panství uváděna v písemných pramenech poprvé roku 1371 při zápisu věna Voka II. z Holštejna manželce Skonce, ve výčtu jednotlivých vsí dominia byla tehdy zapsána po Kotvrdovicích a Jedovnicích a před Budkovany a Bystřecem (ZDB V, č. 368). Ve vsi ovšem patrně mohli sídlit také drobní zemané, když roku 1378 odkoupil od Unky z Majetína určité majetky v nedalekých Petrovicích, Vavřinci a zaniklém Podolí u Petrovic Vilém z Rohatce, byl podíl na těchto državách zajištěn i jistému Vítkovi z Rorbachu, a to zřejmě jako příbuznému Vilémovy ženy Elišky. Když pak Vilém roku 1392 svoje zboží ve výše jmenovaných vsích prodával, dal Vítek k tomuto prodeji na zemském kolokviu v Olomouci svůj souhlas (ZDO III, č. 413; VI, č. 393). S určitou pravděpodobností je přitom možné tohoto Vítky z Rorbachu ztotožnit s Vítkem,

píšícím se od roku 1390 též z Vojnic, za kterého se provdala vdova po Mikulovi z Petrovic Dorota a roku 1384 mu i přes odpor dalších petrovických vladkyň zapsala 60 hřiven grošů na svých vdovských statcích v Petrovících, Šošůvce a Vavřinci (srov. ZDO II, č. 510; IV, č. 37, 384 a 385; Vítek nato získané užítky rozprodal v letech 1407 a 1412-ZDO VII, č. 524; VIII, č. 83 a 114). Této identifikaci nasvědčuje i skutečnost, že v letech 1390 a 1407 Vítek z Vojnic držel některé nemovitosti rovněž v Lažánkách, s Rohrbachem těsně sousedících (ZDB VII, č. 877; IX, č. 112). Samotný Rohrbach ovšem i nadále příslušel v převážné míře k holštejnskému statku a roku 1437 intabuloval Vok V. z Holštejna Heníkovi z Valdštejna kromě jiného i tři lány s příslušcnstvím *in Rorbach* (ZDB XII, č. 301). Za následného rozpadu holštejnského dominia na více dílů se také zdejší majetky staly předmětem vleklých sporů, vedených mezi vlastníky jednotlivých částí (srov. např. Černý 1991, 35-68). Tak roku 1459 žaloval Vok V. z Holštejna na zemském soudě Heníka z Valdštejna, že neoprávněně vlastní kromě jiného *dva dvory na Rorbachu*, o pět let později pak i Heníkova nástupce Matěje ze Želetavy o *tři dvory na Vorbachu* (KP IV, 18, č. 111; 167, č. 853). Ves tedy byla v šedesátých letech 15. století patrně ještě alespoň zčásti osazena, roku 1481 však již Jiřík ze Zhoře obvinil Matěje ze Želetavy, že mu protiprávně drží pouze *kus roli na Raypachu, kteráž role leží za stezků, ježto jde od Vilémovic k Rudicím ... a kus roli, kteráž leží nad Tunklowským rybníkem* (KP V, 284-285, č. 101; 342, č. 437; 370, č. 596). Ani v dalších prodavních smlouvách již nebyl Rohrbach přímo jmenován, a až roku 1569 byl zmíněn při oné části jedovnického statku, kterou Bernart Drnovský z Drnovic koupil od Viléma Jedovnického ze Želetavy. Jak ve vlastní trhové listině, tak v intabulaci transakce z roku 1573 se přitom hovořilo o pusté vsi Harbechu, *podly hranic vilimovských ležící* (Skutil 1979, 29-31, č. IV; ZDB XXX/XXVI, č. 12).

Místopisné údaje písemných pramenů 15. a 16. věku i pomístní název „Harbechy“ či „Na Harbechách“, užívaný pro krasovou náhorní plošinu se stejnojmenným vrchnostenským dvorem v jihovýchodním výběžku lažáneckého katastru při jedovnických hranicích, nasvědčovaly dlouho situování zaniklé vsi Rohrbach právě do těchto míst (tak již Wolny 1846², 384 a Knies 1896, 120; dále např. Hosák 1933, 15; Nekuda 1961, 120 s další literaturou). E. Černý se proto při svém soustavném výzkumu zaniklých středověkých vsí na Drahanské vrchovině zaměřil na okolí harbešského dvora. Nález rozptýlených zlomků středověké keramiky a vypálené hliněné mazanice při povrchovém průzkumu v říjnu roku 1971 jej pak přivedly k lokalizaci Rohrbachu do prostoru terénní deprese s několika krasovými závrti severně a severovýchodně vlastního dvora (Černý 1982,

314; 1992, 41-42, obr. 22). Samotný archeologický materiál, zachovaný ve sbírce E. Černého, však takovouto jednoznačnou interpretaci neumožňuje - jedná se o zhruba 10 ks do černa až červena vypálených bloků hliněné mazanice s četnými otisky částí rostlin, několik drobných úlomků zvětralých vápenců a jediný keramický fragment (nezdobenou výduť), zařaditelný snad do 14. století. Nevelká kolekce tak může vedle regulérního osídlení naznačovat i přítomnost výrobních objektů, vzhledem k místním výchozům devonských vápenců například středověkých vápenických pecí. Revizní povrchové sběry, prováděné v letech 1997 a 1998 J. Plchem jak na celé harbešské náhorní plošině, tak v přilehlých částech jedovnicko-lažáneckého údolí (polní tratě „Lozce“, „Převážka“, „Svážná studna“), pak rovněž nikde nepřinesly nálezy takové hustoty a charakteru, které by ať již potvrzovaly lokalizaci Rohrbachu E. Černým do výše uvedených míst nebo do jiné polohy v okolí harbešského dvora. Závažný argument proti existenci zaniklé vsi na harbešské náhorní plošině přitom představuje i její krasový charakter bez jakýchkoliv vodních zdrojů, když srážkové vody jsou zde bezprostředně odváděny několika závrti do podzemí.

Nové podněty do problematiky lokalizace zaniklé vsi Rohrbach tak následně přinesla až soustavná povrchová prospekce pravobřežní (západní) strany Veselého žlebu v západní části jedovnického katastru, v červnu a poté v září, říjnu a listopadu roku 1999 realizovaná opět J. Plchem. Opakovanými povrchovými sběry byla přitom zkoumána zejména polní trať „Pod Harbechem“ v jihozápadní části údolí, mezi středovým potočným úžlabím a zalesněnými svahy harbešského plató. Na severu byla prověřena plocha o délce přibližně 1,0 km a šířce 100-300 m ohraničená polní cestou z Jedovnic do Vilémovic přes Veselý žleb, na jihu pak státní silnicí z Jedovnic do Lažánek, na Státní mapě 1 : 5 000 – odvozené, listu Blansko 4-2 z roku 1995 ji vymezují body, od Z a J okrajové sekční čáry vzdálené 218 : 237, 170 : 131, 146 : 33, 204 : 44 a 231 : 228 mm. Celkově tak bylo získáno přibližně 1 500 zlomků středověké i novověké hrnčiny, zejména v severní polovině zkoumané plochy se však takřka bez výjimky jednalo o artefakty 16.-19. století v sekundární poloze. V jihozápadní polovině údolí se však podařilo vymezit areál s vysokou koncentrací fragmentů vypálené mazanice a keramiky 13.-15. století, indikujících soudobé osídlení. Na severu počínal tento areál poměrně intenzivní kumulací nálezů okolo pramenišť lokálního bočního přítoku potoka Veselého žlebu, poté v šířce 75-125 m probíhal po pravobřežní, místně členěné údolní terase až za její ohyb k jihozápadu, tedy v celkové délce 400-500 m (na výše uvedeném mapovém listu se jedná o plochu, kterou vymezují body od Z a J okrajové sekční čáry vzdálené 186 : 158, 170 : 101, 168 : 58,

182 : 57, 195 : 86 a 195 : 156 mm). Samotná mírně svažité terasa, modelovaná v neogénních spodně tortonských písčítých slínech a krytá horizontem hnědozemí na sprašových hlínách a svahovinách, je přitom výhodně orientována k SVV, východu až jihovýchodu, pás se stopami středověkých sídelních aktivit v nadmořské výšce 459,5-475 m dnes sleduje vodní tok Veselého žlebu v distanci 200-300 m.

Nejstarší skupinu nálezů na lokalitě reprezentuje poměrně silně zastoupená pozdně hradištní tuhová keramika s charakteristickým radélkovým dekorem a složitými značkami na dnech (hrnky, hrnce, zásobnice), zařaditelná ještě do první poloviny 13. století. Neméně hojná však je i hrnčina širší typové skladby z následujícího období druhé poloviny 13. a první poloviny 14. věku, zčásti ještě s grafitem ve hmotě, více však již s písčítým či slídnatým ostřivem. Vedle obvyklých hrnků, hrnců, zásobnic a velmi četných plochých kotoučovitých poklic se vzhůru vytaženými okraji v jejím rámci vynikají bohatými radélkovanými i kolkovanými vzory zdobené konvice s třmenovým uchem a naběračky s masivními držadly, dále se vyskytují i džbány, kónické poklice i s vnitřní vlnicovou výzdobou, mísy a náspylné nádoby (tzv. nálevky), opět s vnitřním rytým dekorem. Je zajímavé, že slídnatá keramika počátku 14. století se v nápadném množství vyskytovala zvláště na severním konci sídelní plochy, je proto možné, že zde tehdy došlo k druhotnému rozšíření osady. Chronologicky pak středověkou náleзовou kolekci z trati „Pod Harbechem“ uzavírá hrnčířské zboží první poloviny 15. věku, z druhově i technicky běžné náplně se vyděluje kupříkladu ojediněle doložená loštická keramika či zlomek poháru. Spektrum výzkumem získaných artefaktů doplňují konečně fragmenty vypálené hlíněné mazanice, některé železné předměty či zjemnější horniny soustružený kamenný přeslen, členěný třemi vývalky.

Kvalita, množství, koncentrace, druhové složení i vlastní situování nálezů vylučuje jejich druhotné přemístění z jiného sídelního okrsku (např. z blízkých Jedovnic) a jednoznačně svědčí o existenci středověké osady ve zkoumané trati. Časové zařazení osídlení i jeho plošný rozsah přitom evokují představu regulérní větší vsi, ve 13. století vysazené na západním okraji ploché údolní části Jedovnicko - račického prolomu, jen 700 m západně od vlastních Jedovnic. Z možných zaniklých středověkých vsí v okolí Jedovnic přitom do úvahy připadá právě jediné Rohrbach, když další dosud spolehlivě nelokalizovaná pustá osada Dvorce ležela s největší pravděpodobností v protilehlé, severovýchodní části jedovnického katastru nebo až na katastru Kotvrdovic (srov. Černý 1992, 42-43). Rovněž poloha nově lokalizovaného středověkého sídliště podél potoka,

protékajícího zvodnělou údolní nivou s rákosovými porosty, pozoruhodně koresponduje s významem místního jména Rohrbach, tedy „potoka tekoucího rákosím“ (Hosák-Šrámek 1980, 374). Značná délka osídlené plochy (více než 400 m) odpovídá rozměrům některých dalších vesnic holštejského dominia (např. Bystřec 430 m, Husí 410 m - Černý 1992, 120), a spolu s utvářením i velikostí přílehlých dílů jedovnické a lažánecké plužiny na severozápadě (vlastní trať „Harbechy“) navozuje hypotetickou podobu Rohrbachu jako delší, patrně jednořadé lánové vsi s nepřímo navazujícími polnostmi záhumenicového uspořádání. V bezprostřední blízkosti jednotlivých usedlostí se pak na úbočích Veselého žlebu mohly nacházet jen menší úseky zemědělské půdy, neboť jeho údolní část zaujal patrně již ve 14. století velký rybník, zpočátku v letech 1415 a 1437 označovaný jako „starý“ (*antiqua piscina* - ZDB XI, č. 143; XII, č. 124 a 126), později roku 1447 jako „velký pod městečkem“ (ZDB XII, č. 783) a nakonec po svém přechodném držiteli „Tunklovský“ (ZDB XV, č. 116 a 134; KP V, 284-285, č. 101; 342, č. 437; 370, č. 596; srov. Černý 1973, 40). Tomuto rozmístění plužiny zaniklého Rohrbachu odpovídá i vzpomenuť pŕuhon z roku 1481 (KP V, 284-285, č. 101 ad.), zmiňující pozemky jak kolem cesty z Vilémovic do Rudic, tak přímo nad Tunklovským rybníkem. Vcelku tak lze Rohrbach v jeho nově lokalizované poloze považovat za zajímavé doplnění struktury staršího jedovnického sídelního uskupení o typicky kolonizační jednotku, náležející i podle svého názvu k početné vrstvě vsí na holštejském panství, založených rakouskými přistěhovalci na přísně lánovém systému. Jeho zánik pak souvisel patrně s celkovou krizí a přestavbou středověkého osídlení Dražanské vrchoviny v 15. století, kdy se obyvatelé zřejmě již retardující osady nejspíše postupně přesunuli do blízkých Jedovnic a rohrbašské pozemky byly sceleny s jedovnickou plužinou. K opuštění vsi mohlo přispět například i eventuální rozšíření velkého rybníku v její těsné blízkosti někdy v první polovině 15. věku.

Jirí Doležel, AÚ AV ČR Brno

Josef Plch, Jedovnice

Prameny a literatura:

- Černý, E. 1973: Pomístní jména na Jedovnicku v šestnáctém století, *Vlastivědný věstník moravský* XXV/1, 37-44.
- Černý, E. 1982: Jak byla zjišťována nebo upřesňována lokalizace jednotlivých zaniklých středověkých osad na Dražanské vrchovině, *Vlastivědný věstník moravský* XXXIV/3, 310-325.

- Černý, E. 1991: Nejstarší historie hradu a městečka Holštejna a panství holštejnského. Holštejn.
- Černý, E. 1992: Výsledky výzkumu zaniklých středověkých osad a jejich plůžin. Historicko-geografická studie v regionu Dražanské vrchoviny. Brno.
- Hosák, L. 1933: Dějiny Boskovska. 2. Od počátků hnutí husitského do bitvy na Bílé hoře. Vlastivěda Boskovska VIII. Boskovice.
- Hosák, L.-Šrámek, R. 1980: Místní jména na Moravě a ve Slezsku. II. M-Ž. Praha.
- Knies, J. 1896: O zaniklých osadách, hradech, tvrzích a dvorcích v okrese Blanském, Časopis Matice moravské XX, 42-47, 116-122.
- KP: Brandl, V., Bretholz, B. (edd.), Libri citationum et sententiarum seu Knihy půhonné a nálezové I ss. Brunae 1872 ss.
- Nekuda, V. 1961: Zaniklé osady na Moravě v období feudalismu. Brno.
- Skutil, J. 1979: České raně novověké listiny rájeckého archivu. In: Ševčík, A. (ed.), Kapitoly z dějin Vavřince, 24-33. Vavřinec.
- Wolny, G. 1846: Die Markgrafschaft Mähren. Topographisch, statistisch und historisch geschildert. II. Band. 2. Abtheilung. Brüner Kreis. Brünn.
- ZDB: Chlumecky, P. R. v.-Chytil, J.-Demuth, C.-Wolfskron, A. R. v. (Hrsg.), Kalina, T. (ed.), Die Landtafel des Markgrathumes Mähren-Moravské zemské desky. Brüner Cuda-Kraj brněnský. Brünn-Praha 1856, 1950.
- ZDO: Chlumecky, P. R. v.-Chytil, J.-Demuth, C.-Wolfskron, A. R. v. (Hrsg.), Die Landtafel des Markgrathumes Mähren. Olmützer Cuda. Brünn 1856.

Resumé:

Jedovnice (Bez. Blansko). Feldflur „Pod Harbechem“. Mittelalterliche Ortswüstung Rohrbach. Oberflächenuntersuchung des Archäologischen Instituts der Akademie der Wissenschaften der Tschechischen Republik, Brno

Das Dorf Rohrbach wird in schriftlichen Quellen zwischen den Jahren 1371-1464 als Bestandteil der Herrschaft von Jedovnice-Holstein erwähnt, im Jahre 1378 wird der Angehörige des niedrigeren Adels (Vítek) „von Rohrbach“ geschrieben. Im Jahre 1481 war jedoch nur noch von den dortigen Grundstücken die Rede und das eigene Dorf ging aus Besitzlisten verloren; in den Jahren 1569 und 1573 wurde es ausdrücklich als

wüst bezeichnet. Anhand der Ortsnamen „Harbechy“ oder „Na Harbechách“ wurde bisher seine Situierung in der Nähe des ehemaligen Herrschaftshofes 2 km westlich von Jedovnice erwogen, diese Lokalisierung wurde jedoch durch die jüngste Terrainprospektion nicht bestätigt. Markante Spuren der mittelalterlichen Besiedlung aus dem 13.-15. Jahrhundert wurden dagegen in der Feldflur „Pod Harbechem“, ca 1,1 km südwestlich der St. Peter-und-Paul-Kirche in Jedovnice, auf der rechten Talterrasse von Veselý Žleb entdeckt. Funde konzentrierten sich dort auf dem nach Osten orientierten Abhang in der Seehöhe 459,5-475 m, in dem Streifen von ca 400-500 x 75-127 m an dem lokalen Quellgebiet. Es ist daher höchstwahrscheinlich, daß das untergegangene Rohrbach sich ehestens in dieser Lage im Westteil des Jedovnicer Katasters befand. Das neu lokalisierte Dorf kann für eine interessante Ergänzung der Struktur der älteren Jedovnicer Siedlungskummulation gehalten werden; es ist eine typische Kolonisierungseinheit, die nach der beträchtlichen Länge, der Gestaltung der Umgebungsgrundstücke sowie dem Namen zu der zahlreichen Gruppe von Dörfern auf der Herrschaft von Holstein gehört, die durch österreichische Ankömmlinge nach dem Hufensystem gegründet wurden.

Die sehr zahlreiche Kollektion von Keramikfragmenten (ca 1500 Stk), die bei Oberflächenlesen gewonnen wurde, datiert die Anfänge des Dorfes vor die Mitte des 13. Jahrhunderts (rädchenverzierte graphithaltige Töpferware), stark vertreten waren auch Fragmente aus der 2. Hälfte des 13. und der 1. Hälfte des 14. Jahrhunderts (u.a. Kannen mit Bügelhelkeln und flache Scheibendeckel). Im Übereinklang mit schriftlichen Quellen gehören die jüngsten Funde aus der Ortswüstung Rohrbach der Periode um die Mitte des 15. Jahrhunderts an; zur Verlassung des Dorfes kann neben der allgemeinen derzeitigen Besiedlungskrise in dem Dražany-Hügelland auch eine mögliche Erweiterung des sog. Tunklovský-Teichs in seiner unmittelbaren Nachbarschaft beigetragen haben.

JIHLAVA (okr. Jihlava)

Ulice Rantířovská. Středověk (?). Sídliště. Záchranný výzkum.

Lokalita doposud nebyla zkoumána a z její bezprostřední blízkosti nejsou známy archeologické objekty či nálezy.

Lokalita se nachází při západním okraji města Jihlavy, na osídleném území (533,20 m. n. m.). První známá zástavba pochází až z druhé poloviny 20. století, předtím byl prostor zemědělsky využíván.